

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Ek/1108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119323211
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119323211.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti povinnej Helene W., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX U. V., právne zast. Advokátska kancelária - Ján Buroci, s.r.o., IČO: 50 663 160, so sídlom Za Šestnástkou 17, 052 01 Spišská Nová Ves, konajúca konateľom JUDr. Jánom Burocim, advokátom, vedenej pred súdnym exekútorom Mgr. Igorom Palšom, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 128EX 380/19, v konaní o vymoženie 2.839,31,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/1108/2019 zo dňa 29. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/1108/2019 zo dňa 29. januára 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/1108/2019 zo dňa 29. januára 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 28.6.2019 sa začalo proti povinnej exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 16Csp/69/2019-53, zo dňa 31.5.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.6.2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 15Ek/1108/2019 dňa 25.7.2019 súdneho exekútora Mgr. Igora Palša, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 25.7.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinnej.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/1108/2019 zo dňa 29.1.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní veci zistil, že povinná súdu neuviedla a nepreukázala žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Tvrdenia povinnej, o tom, že platobný rozkaz jej nikdy nebol doručený a preto nemohol nadobudnúť účinky vykonateľného rozhodnutia a nemôže byť ako exekučný titul použitý voči nej, považoval za nepreukázané. Za nepriamy dôkaz povinná považovala to, že všetky listiny doručené zo súdu priniesla na CPP a nakoľko ho CPP neuviedlo medzi dokladmi, ktoré mu poskytla vo veci žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Povinný na exekúcii trval a poukázal na to, že povinná nepredložila k svojim tvrdeniam nijaký dôkaz. Exekučný súd si z dôvodov preskúmania tvrdení povinnej vyžiadal z Okresného súdu Spišská Nová Ves, spis sp. zn. 16Csp/69/2019 a preskúmaním jeho obsahu zistil, že exekučný

titul, platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 16Csp/69/2019 zo dňa 31.5.2019, bol povinnej doručený do vlastných rúk, dňa 5.6.2019. Ďalej súd zistil, že predmetná doručienka obsahuje všetky náležitosti (odosielateľa, adresáta, spisovú značku a identifikáciu obsahu, dátum a podpis prevzatia zásielky a dennú pečiatku dodacej pošty). Ustanovenie § 111 ods. 1 CSP priznáva doručienke status verejnej listiny, v dôsledku čoho sa údaje v nej obsiahnuté považujú za pravdivé, ak nebol preukázaný opak. Verejnou listinou je doručienka len vtedy, ak obsahuje všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi. V takomto prípade potom každý, kto namieta správnosť týchto údajov znáša bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, že tieto údaje sú nepravdivé. Za predpokladu, že doručienka právnymi predpismi vyžadované náležitosti nemá, nemôže mať povahu verejnej listiny a dôkazné bremeno zaťažuje orgán, ktorý doručenie vykonal, a ktorý v prípade pochybností musí preukázať spôsob doručenia a správnosť údajov uvedených na doručienke (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.10.2018, sp. zn. 5Cdo/65/2018). Vzhľadom na uvedené skutočnosti vyšší súdny úradník konštatoval, že povinná nepreukázala a teda neuniesla dôkazné bremeno ohľadom tvrdení o nedoručení exekučného titulu a dospel k záveru, že exekučný titul bol riadne doručený a je spôsobilý byť podkladom na vykonanie exekúcie.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnomu zástupcovi povinnej doručenej dňa 14.2.2020, podala povinná prostredníctvom právneho zástupcu, dňa 2.3.2020, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. V podanej sťažnosti uviedla, že so závermi súdu nesúhlasí. Obsah doručienky je verejnou listinou len pokiaľ ide o doručenie zásielky adresátovi ale nie, čo bolo obsahom zásielky. Povinná označila všetky skutočnosti, ktoré priamo alebo nepriamo dokazujú, že exekučný titul nebol obsahom zásielky. Uvedené je logickým záverom postupu povinnej a následne aj Centra právnej pomoci, pričom žiadny iný záver nedáva zmysel. Podľa názoru povinnej, si súd neuvedomil, že pointa negatívnej dôkaznej teórie je, že nemožno dokazovať veci neexistujúce a teda, že obsahom zásielky nebol exekučný titul. V návrhu na zastavenie exekúcie povinná označila ďalší spôsob ako chce tvrdené skutočnosti preukazovať, ale súd sa k tomu nijako nevyjadril a teda návrh na vykonanie dokazovania zjavne buď nepostrehol alebo ho nevykonal. Na základe uvedeného povinná žiada, aby súd napadnuté uznesenie zrušil.

6. Súd dňa 4.4.2020 zaslal sťažnosť povinnej na vyjadrenie oprávnenému, ktorý sa k nej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 9.4.2020. Oprávnený k sťažnosti povinnej uviedol, že rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie považuje za právne správne a v dôvodoch naň odkazuje. Sťažnosť povinnej považuje preto za nedôvodnú a navrhuje, aby ju súd zamietol.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a dospel k záveru, že sťažnosť povinnej je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

13. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 11. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k sťažnosti povinnej uvádza, že tak ako už vyšší súdny úradník správne uviedol, ustanovenie

§61 k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. Pokiaľ ide o tvrdenie povinnej že platobný rozkaz, ktorý má byť doručovaný do vlastných rúk, jej nikdy nebol doručený, resp. že nebol obsahom zásielky ktorú prevzala a teda, že nemohol nadobudnúť právoplatnosť ani vykonateľnosť a nemôže slúžiť ako exekučný titul, sudca uvádza, že touto obranu povinnej sa zaoberal a správne sa s ňou vysporiadal už vyšší súdny úradník. Súd obranu povinnej v tomto smere považoval za účelovú.

15. Súd z doručky o prevzatí platobného rozkazu, z pripojeného spisu Okresného súdu Spišská Nová, z konania vedeného pod sp. zn. 16Csp/69/2019, teda z konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, zistil, že na tejto je uvedená ako adresát povinná svojím menom, priezviskom, rokom narodenia a adresou bydliska tak, ako ju má vedenú v Registri obyvateľov SR. Obsahom zásielky tak, ako je uvedený na doručke, boli dokumenty: „16Csp/69/2019-53, PR, návrh, prílohy, potvrd., pouč“. Teda aj predmetný platobný rozkaz. Súдне rozhodnutie bolo doručované správnej osobe a na správnu adresu. Súd nemal dôvod pochybovať o obsahu zásielky tak, ako bol uvedený na doručke. Súd zo strany povinnej, ako nositeľky dôkazného bremena, nemal preukázaný opak. Súd chápe obtiažnosť dokazovania skutočnosti, čo bolo obsahom doručovanej zásielky a čo nie, napriek tomu však bez dostatočného preukázania opaku o chýbajúcej časti obsahu zásielky, nemohol prisvedčiť tomuto tvrdeniu povinnej. Naznačené dokazovanie je síce obtiažne, nie však úplne nemožné. Ďalej z predloženej doručky súd zistil, že ide o doručku na zasielanie pošty „doporučene“, „do vlastných rúk“ s „opakovaným doručením“, opatrenú dátumom prevzatia 5.6.2019 a nečitateľným podpisom potvrdzujúcim príjem písomnosti, bez uvedenia, že by malo ísť o podpis splnomocnenca. Súd preto konštatuje, že nakoľko na doručke nie je uvedené, že by ju bol podpísal niekto iný, splnomocnenec prípadne nejaká neznáma tretia osoba a vychádzajúc z toho, že ide o doručku do vlastných rúk, ktorú je pošta povinná odovzdať iba po predložení občianskeho preukazu a iba uvedenému adresátovi, prípadne osobe splnomocnenej adresátom na preberanie pošty, súd považoval za preukázané, že ju podpísala práve povinná, ktorej údaje sú na nej uvedené (správne meno a správna adresa bydliska). Súd preto údaje na doručke považoval za pravdivé. Povinná tak zásielku riadne prevzala a mala možnosť jej obsah skontrolovať. Pokiaľ ide o obsah doručovanej zásielky, súd z predloženej spisu ďalej zistil, že právny zástupca povinnej, písomným podaním doručeným Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 6.9.2019, navrhol zrušiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti vydaného platobného rozkazu a preveriť obsah zásielky dopytom smerujúcim k doručovateľovi a predvolaním povinnej. Okresný súd Spišská Nová Ves návrh povinnej neakceptoval z dôvodu, že: „Disponuje doručkou s podpisom žalovanej, podľa ktorej táto dňa 5.6.2019 prevzala všetky súdne listiny vrátane uvedeného platobného rozkazu.“, o čom oznámením zo dňa 10.9.2019 oboznámil právneho zástupcu povinnej, ktorý oznámenie prevzal dňa 11.9.2019.

16. Súd tak po preskúmaní dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise, vrátane pripojeného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 16Csp/69/2019, považoval za nepravdepodobné, z ničoho nevyplývajúce a teda nepreukázané, že by v doručovanej zásielke chýbal práve vydaný platobný rozkaz. Povinná preto neuniesla k tomuto svojmu tvrdeniu dôkazné bremeno. Súd nemal preukázané ani to, že by povinná doručenie zásielky napríklad reklamovala počas prebiehajúcej exekúcie na pošte (napríklad dotazom na to, akú hmotnosť mala doručované zásielka) alebo, že by inak zisťovala ako by mohlo dôjsť k nevloženiu platobného rozkazu do obálky. Lehota na vybavenie reklamácie na pošte je pritom iba 30 dní a povinná mala dostatočný čas na to, aby počas trvania exekúcie podnikla nejaké reálne kroky na preukázanie svojho tvrdenia. Okrem uvedeného, pozornosti súdu neuniklo, že povinná až po troch mesiacoch od doručenia zásielky, prvýkrát začala namietat', že platobný rozkaz v zásielke chýbal. Ani obrana právneho zástupcu povinnej naznačujúca, že ak by povinná platobný rozkaz mala, predložila ho Centru právnej pomoci neobstojí, nakoľko z rozhodnutia Centra právnej pomoci, kancelária Prešov, č. KaPO/20345/2019 zo dňa 27.8.2019, ktorým bol povinnej priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, je zrejmé, že povinná predložila Centru právnej pomoci listiny zo zásielky prevzatej dňa 5.6.2019, keď o právnu pomoc žiadala (dňa 7.6.2019) ale nie, že by obálku otvorila priamo tam. Naopak riadila sa poučením súdu o možnosti zastúpenia spotrebiteľa Centrom právnej pomoci, ktoré jej tiež bolo doručené. Nie je preto možné, bez ďalšieho konštatovať, že „len platobný rozkaz“ medzi predloženými listinami nebol, ako to naznačoval právny zástupca povinnej, pretože inak by boli poskytnuté príslušné kroky. Na základe uvedeného, súd konštatoval, že údaje na doručke je možné považovať za pravdivé,

nakoľko opak súdu preukázaný nebol. Súd tak nemohol dospieť k právnenému záveru, že exekučný titul nie je vykonateľný. Súd vyhodnotil obranu povinnej ako účelovú a považoval za preukázané, že exekučný titul je právoplatný a vykonateľný a je možné na jeho základe viesť voči povinnej exekúciu.

17. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinná neuviedla a nepreukázala v návrhu na vykonanie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

18. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 SŽf 65/2011).

19. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. V zmysle § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

22. Keďže povinná iniciovala návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

23. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinnej, vrátane konania o sťažnosti povinnej, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovu konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného, nepriznal.

24. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§
202 ods. 4 Exekučného poriadku).